ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 4 КВІТЕНЬ 1994

No. 4 APRIL 1994

ПРОМІНЬ

РІК XXXV **КВІТЕНЬ** **Ч. 4**

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редакор — Олена Гринь
Редактор англомовної частини —
Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор — Тараса Юрків

PROMIN
842 Main Street, Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 3N8
Tel.: (204) 589-5101 Fax: (204) 586-3618

Річна передплата в Канаді $17.00
Передплата до інших країн $20.00
Одне число .....$ 2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли.

PROMIN

VOL. XXXV **APRIL** **No. 4**

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
Monthly

Editor — Olena Hryn
English Editor —
Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator — Tracy Yurkiw

PROMIN
842 Main Street, Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 3N8
Tel.: (204) 589-5101 Fax: (204) 586-3618

Subscription in Canada $17.00
Other countries $20.00
Single copy .....$ 2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Publication Mail
Registration No. 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ЗМІСТ

Життя і культура
Наталя Лівицька-Холодна — Христос Воскрес 1
Протоієрей П. Блажук — Церква і родина ... 2
Протопресвітер Д. Бурко — Великдень у Києві 1933 року 3
Світова координаційна виховно-освітня рада при СКВУ 5
Олена Гринь — Колодій віщує весну 6
Валентина Корець — Колодій віщує весну (нарис колективу) 7
Лідія Орел — Яйце у віруваннях і обрядах .. 8
Великодні привітання 11, 12, 13, 14
Вісті з Централі 25
Громадська хроніка
Храмове свято і святкування 75 ліття УПЦК, громада св. Михаїла, Едмонтон, Алта. .. 26
З діяльності громади св. Михаїла 28
Відділ СУК ім. кн. Ольги при церкві св. Михаїла 29
Відділ СУК ім. кн. Ольги вшанував заслужених членок, Торонто, Онт. 30
Відділ Союзу Українок Канади ім. кн. Ольги Мус Джо, Саск. 31
Михайло Яровий — Ностальгія 32
50 ліття відділу СУК ім. св. Анни Форт Франсис, Онтаріо 32

CONTENTS

How April Visited March 15
Recipe Corner: Velykden 16
Current Affairs: Helen Raycheba — The World and its Child Victims 20
In Memoriam: Emma Waselowich 22
Community Corner: Children's Winter Break at St. Vladimir Institute 23
Happenings at St. Vladimir Institute 23
Family Booklets Program 23
News from the National Office 24
Promin Press Fund 33

На першій сторінці обкладинки: наше лого — Рік родини

Наталя Лівицька-Холодна

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Побожно звеличали день суботній,
А вдосвіта зібрались і пішли,
І пахощі, і миро понесли
На місце страти, де був гріб Господній.

Укривши лиця в сутінки скорботні,
Одним лиш заклопотані були:
Хто б камінь їм важенний відвалив,
Щоб тіло намастити ще сьогодні.

Прийшли і вгледіли: Його нема,
В печері пустка і вступилась тьма,
Бо ангол білий в головах вартує.

— Не бійтеся! — він радісно сказав.
— Господь шле через мене вість благую,
Що Син Його цю ніч із мертвих встав. —

Пішли жінки і стали промовляти
До учнів Господа й до інших всіх,
Та їм здавалася непевна новина та
Й не прийнято за правду свідчень тих.

І вдягнений у подорожні шати
Ісус з'явився й став посеред них,
Розкрив їх розум і почав навчати,
Як це робив за днів своїх земних:

„Чого стривожились?" — казав — „Мене,
Не духа бачите, живий Я знову,
Хай віра в душах кволих сплахне.

Бо справдилось пророків віще слово
Й закон Мойсеїв. Волею небес
Ідіть і свідчіть скрізь: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Протоієрей П. Блажук

ЦЕРКВА І РОДИНА

Св. Христова Українська Православна Церква є посередником між Богом і Родиною, вона стоїть на сторожі християнських душ українського народу, благаючи Всевишнього Господа про підтримку у важких іспитах долі і порятунку народнього життя — родину, основну клітину національної спільноти. Родина обдарована ласкою Божої опіки і доброти, і цей скарб ми повинні зберігати, як зіницю свого ока ціле життя.

В історії народів християнська родина була завжди перша, як Домашня Церква, у своїх добродійствах. Отож однаково як чоловіки, так і жінки повинні спільно співпрацювати, цементувати оту силу доброти і ласки при своїй Рідній Українській Православній Церкві. Бо ж від матерів і батьків приходять на світ діти, які виховуються їх зусиллями, трудом і піклуванням. Їхні серця напоєні гарячою любов'ю до Господа Бога, до Св. Христової Церкви і ближніх та всього нам многоцінного українського.

Діти, які надхненні були материнськими ласками, всі ці почуття і доброти зберігатимуть все життя. Хто, як не мати, перша промовляє до дитини, перша учить дитину пізнання Божої Правди, перша впоює свою дитину любов'ю до Бога, Церкви і Батьківщини. Коли ж виростають у природних чинниках рослини, то вони потребують сонячного світла, тепла і води, щоби змогли рости і розвиватися. Так і дитина, щоб пізніше стала з неї вартісна і свідома людина, мусить бути просвічена світлом Божої Правди і теплом батьківської і материнської любови до Господа Бога і своїх ближніх, а це і є найголовніші Божі заповіді, найцінніший дороговказ для всіх християн.

В народній мудрості говориться, що дитина подібна до чистого паперу — що на нім запишеться, це і залишається. Якщо не заповниться душа дитини чистим, святим змістом, то якісь сторонні чинники і небажані впливи заповнять її будь чим. Коли діти і молодь виростатимуть під добрим *впливом* релігійного, культурного і національного виховання Родини, як Домашньої Церкви, то значить існуватиме у майбутньому ота жива сила народу, серед якого час від часу вилонюються світлі постаті для продовження нашого буття і існування, а таких історія українського народу закарбувала в своїх спогадах, їхні імена є записані золотими буквами. Всі вони свою любов присвятили своїй Рідній Церкві, Батьківщині і своєму народові, тобто все те, що отримали від своїх батьків і матерів: християнське наставлення, рідну мову, милозвучну пісню, многоцінні традиції і звичаї, невмирущу любов до рідного минулого і майбутнього.

Тому то на українській православній родині в наші дні лежить велика відповідальність за виховання своїх нащадків і збереження їх, як духовно-релігійну і національну цілість.

Українські батьки і матері, пильнуйте цей відповідальний обов'язок, щоби виростаючі діти і молодь були віддані Богові і Церкві, щоби любили все своє рідне, бо мова, то „душа народу", це є його культура, а хто її втрачає, той душу виймає зі свого народу. Українська Родина не повинна боятися праці та зусиль, і це є поважна настанова для української людини, бо всяке добре діло без труду і праці само по собі не приходить. Про все добре звертаймось до Всевишнього і Він нам дасть силу і витривалість у благородній праці. Ми живемо в світі вільному, де є всі можливості для того, щоби з наших дітей виростали повноцінні громадяни цієї чудової країни Канади. Тут є можливість доложити всі старання, щоби з нашої молоді виховувалися сильні провідники і патріоти рідного краю, духовні провідники, священики для Рідної Церкви, як і рівнож провідники народні, щоби було ким заповнити передові становища в церковному, народньому і культурно-національному житті. Бо таких людей край цей Канада і наша Вільна і Незалежна Україна потребує.

Все це буде можливим, коли наша молодь буде постійно на вищих студіях державних шкіл і університетів, які є для кожного доступними по силі і змозі. Пам'ятаймо слова нашого українського поета і пробудителя Т. Г. Шевченка „І чужого научайтесь і свого не цурайтесь."

Українські Батьки і Матері! Запишіть своїх дітей до Недільної і Української Школи, до молодечої організації, яка існує при церковній громаді. Привчайте своїх дітей постійно відвідувати вашу найближчу місцеву Рідну Церкву. Відвідуйте з Вашими дітьми і рідною національні святкування і беріть в них живу і діяльну участь: ставтесь з почуттям національного обов'язку і привчайте до того дітей. Бо тільки добре виховання формує волю дитини, її сумління і почуття. Без всіх тих чинників людина безвартісна.

Все це є не якась філософська фантазія, а думки, які слідує необхідно мати на увазі кожній родині, та пам'ятати, які великі обов'язки Родина, Домашня Церква, має перед Богом, Церквою, Батьківщиною і своїм українським народом у вихованні майбутніх поколінь для слави Всевишнього Бога, для добра і зросту Св. Христової Церкви і на користь незалежній і самостійній Україні, на щасливе майбуття українському народові.

Протопр. Д. Бурко.

ВЕЛИКДЕНЬ У КИЄВІ 1933 РОКУ

О, Київ наш, церкви золотоглаві,
Софії-храму благовісний дзвін!
Над вами ворог хижий та лукавий
Справляє дико свій нелюдський чин.

Тяжке тужіння бриніло тоді в моїй душі. Татари, що в 13 ст. на довший час посіли були Україну, не чинили, як це видно з історичних джерел, таких утисків та насильств над Українською Православною Церквою, як московські більшовики. Вони, татари, були толерантні до релігійних почувань інших народів, як це наказував їм магометанський коран.

Дні софійської парафії, цього героїчного форпосту Української Церкви в боротьбі з совєтською владою, ставали дедалі тяжчими. Більшовикам не так легко було зламати опір Української Церкви, бо хоч вона двісті років була під „московським караулом", проте в ній зберігся живий дух і традиції, що створилися за сімсот літ її незалежного існування. Тому совєтський режим душив її всією силою. Першого тижня Великого посту архиєпископу Ю. Міхновському ГПУ оповістило домашній арешт „до особого распоряженія", тобто заборонило відправляти Богослуження у Софійському соборі. Через деякий час, правда, дозволили, сказавши, що „вишло недоразуменіє", але факт заборони гнітюче подіяв на змучену, весь час тероризовану парафію: лише терпіння вірних, як у перших християн, тримало її непохитно до кінця. В кінці березня знову заарештовано приблизно п'ятдесят членів парафії. Це повторилося і на периферії, в кількох містах заарештовано понад п'ятсот парафіян. В самий Страсний Тиждень заарештовано ще вісімнадцять священиків. У Страсну П'ятницю ГПУ викликало архиєпископа Міхновського і настрахало, що закриє Софійський собор. Проте не закрило, йому тільки треба було перед Великоднем завдати духовенству моральних тортур. Крім того, можливо, що тут мала значення часткова сплата податку — дві тисячі карбованців, які другого дня заплатила парафіяльна рада. То було тяжке нерівне ратоборство. Громада віруючих, виконуючи християнський обов'язок перед Богом і своїм народом, стояла проти антихристиянської сили, щоб охороняти Софійський собор від наруги до останку.

Пасхальна служба в Святій Софії. Як наочний доказ живучости Христової віри в душі народу, — в соборі повно людей. Крім киян, з'їхалось багато з околичних сіл. Слу-

жать архиєпископи Міхновський та Самборський із чотирма священиками та дияконом. Урочисто лунає довкола предковічної святині українського народу вічнорадісний спів: „Воскресіння Твоє, Христе Спасе..." Урочисто гудуть звони, між ними мелодійно виділяється мазепинський дзвін, в ньому немов чути голос його фундатора. Серце сповняє великодній священий трепет. Але разом з тим і смуток, як чорна хмара, невідступна печаль засмучує.... Животворний спів „Христос Воскрес!" вливається всередину святині, а за ним потоком і весь народ „Христос Воскрес!" — вітає піднесеним і зворушливим голосом архиєпископ Юрій. „Воістину Воскрес!" — відізвалося одностайно з усіх сердець, сповнених пасхальною радістю і безмежною печаллю страдницького буття. Після другого і третього того найвеличнішого християнського вітання слова „Воістину Воскрес!" прозвучали з уст багатьох крізь стримувані сльози та глибокий душевний зойк. У тому було чути невимовну скорботу і біль народу за свою хресну долю, за рідну Церкву, за мільйони розстріляних, каторжними роботами на засланні замучених, за тих, яких масово косив тоді страшний голод.

Тінь голодної смерти, що від кінця 1932 року дедалі більше шаліла над Україною, забираючи незчисленні жертви, нагадувала про себе моторошною дійсністю і тут, біля Софійського храму, чого не бачив він за весь свій довгий 900-літній вік... „Дайте, братіку, крихітку хлібця! Дайте, сестричко, хоч на раз в рот положити!" — благали коло вхідних дверей собору опухлі з голоду, простягаючи руки до людей, що проходили з вузликами для свячення, хто ще мав таку можливість. Під муром південної брами стіни храму, біля входу, лежали два чоловіки старшого віку з останніми ознаками життя, а коло них хлопець, який ледве чутним голосом повторював: „Їсти хочу... Їсти хочу..."

А з Софійської площі о п'ятій годині ранку, коли почався після Літургії обхід довкола храму, гучномовець, як і щодня, голосно кричав: „Сегодня весело живеться, а завтра будет веселей!" Під звуки таких пісень із підвалів сусіднього будинку витягала спецбригада трупи померлих за ніч і кидала їх в автомашину (щоранкова картина того страшного 1933-го).

Після процесії та освячення пасок парафіяльні сестриці роздали голодуючим пожертвуване вірними свячене — хліб і крашанки. Жителі міст животіли в тяжких умовах надголодь, але їм ще не загрожувало масове вимирання з голоду, і софійські парафіяни з почуттям глибокого жалю до нещасних ділилися з ними останнім, що мали. З цього приводу на другий день Пасхи ГПУ викликало архиєпископа Юрія й знову настрахало закриттям собору.

Коли б хтось з предків, що вклали від щедрости своєї і благочестя більшу чи меншу пожертву в православну касу, встав з могил своїх та побачив ці повиті горем пасхальні дні, він заридав би сльозами пророка Єремії... Не лунали в це свято над святами дзвони дев'ятьох монастирів міста та кількох десятків церков. Тільки Свята Софія одиноко благовістила обкраденому і поганьбленому Києву Пасху Христову... Не сяяла в місті великодня радість, так возвеличена тут ще від часів св. князя Володимира, лише чорний сум повивав його. На вулицях товпилися не богомольці, що колись тисячами збиралися тут, а нещасні, опухлі з голоду, яких видимий привид смерти пригнав сюди по хліб. Православний Київ, як і весь український народ, замовк, немов євангельський подорожній до Єрихону (Луки 10, 30), пограбований, прибитий... Мовчала славна Печерська Лавра... В ній уже п'ятий рік панувала наруга. Мовчали Михайлівський, Свято-Троїцький та інші монастирі... Мовчав Андріївський собор, Десятинна церква, Трьохсвятительська, Благовіщенська, Преображенська, Всіх Святих та багато інших. Вони стояли закриті: частину було перетворено в різні склади, а деякі вже руйнували; тільки в Богоявленському монастирі та у жіночому Флорівському ще жеврів вогник чернечого життя, та в Малій Софії, Герогієвській, Миколая Набережного й Успенській (на Подолі) були тоді пасхальні служби тихі, без дзвонів.

Все українське, все релігійне й національне мовчало... Натомість не мовчало царство облуди й терору. Скрізь, по всіх вулицях і площах, на базарах міста, як і в усій Україні, гучномовці співали від досвітку до півночі про добробут народу під совєтським режимом. Ті пісні чергувалися з погрозами „контрреволюціонерам", та „шкідникам" і закликали до свідомих громадян про пильність, тобто про доноси та зраду. На Басарабці привертав увагу рясно заквітчаний „мануфактурний павільйон", біля якого днями й ночами стояли черги людей. Проходячи там другого дня Пасхи 17 квітня я прочитав на фронтоні: „Спасибі товаришу Сталіну за щасливе й радісне життя!"

Весняне сонце жахалося, споглядаючи незнані світові безмежні страждання нашого народу.

„Українське Православне Слово"
ч. 4, 1993 р.

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА ВИХОВНО-ОСВІТЯ РАДА ПРИ СКВУ

ДОБРЕ ЗЕРНО ПРОРОСТАЄ!

Допомога Україні — це найбільш актуальний клич на сьогодні в усій Західній Діяспорі. І зовсім зрозуміло — настав час, коли Україна справді потребує нас! Куди поглянеш — кожен старається якось помагати, чи то своїм рідним і особистим друзям на Рідній Землі, чи то більш зорганізовано — відділам „Просвіти", школам, лічницям. Немає й сумніву, що зорганізована допомога — куди доцільніша та дає кращі висліди. Тому й організує Світова Рада Суспільної Служби при Світовому Конґресі Українців осередки Суспільної Служби по всій Україні (на сьогодні їх вже більше сорока — включючи і східні та полудневі реґіони) — а на допомогу цим Осередкам встановлено ОДНОДОЛЯРОВИЙ ФОНД. Дати одного доляра раз у місяць — це зможе без труду кожен мешканець Західньої Діяспори, навіть пенсіонер, навіть дитина. І ось саме, в порозумінні із Суспільною Службою, Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада порішила включити в цю однодолярову акцію і нашу молодь із українських шкіл у всіх країнах вищого стандарту життя.

Розійшлися відповідні заклики до Краєвих Шкільних Рад та до преси. І ось починаємо чути відгуки: на однодоляровий фонд почали вже збирати українські школи канадського Вінніпеґу, а ось маємо ширший звіт із Школи Українознавства з Ньюарку в ЗСА. Під проводом своєї вчительки, пані Люби Крупи, десята кляса цієї школи познайомилася із цим проєктом та справді захопилася ним. Постановили зрікатися свого полуденка — таких привабливих бараболяних сухариків і „водички" — і складати гроші на цей фонд. Що більше — виготовили відповідні заклики до всіх інших кляс школи — щоб притягнути і їх до цієї акції. І ще далі — домовилися з усіми місцевими нашими Церквами та дістали дозвіл проводити під ними цю збірку. Про це хочуть писати до нашої преси — ось і сподійтеся прочитати, що вони самі думають про це справді добре діло!

Ба, що більше, щирі українські серця української школи бажали б ближчого особистого контакту із своїми друзями, які одержуватимуть їх допомогу. Бо це не таємниця, що моральна піддержка не менше вартісна матеріяльної. Ото ж ждуть адреси якоїсь конкретної школи з України, щоб нав'язати із ними переписку та безпосередньо допомагати тим, що їм найбільш потрібне: шкільним приладдям, книжками, ну й зрештою... молодеча фантазія вже працює, діє... На те ж і є молодість, щоб мріяти та здійснювати шляхетні мрії...

Бажаємо молодим друзям із Школи Українознавства в Ньюарку — сповнення їх найкращих мрій, а всіх Учителів та Директорів

інших українських шкіл — просимо не забути розказати своїм учням про цей гарний приклад. Кажуть, ще від клясичної давнини: „Слова вчать — приклади потягають". Нехай же й цей добрий приклад знайде якнайбільше послідовників — і буде велике добро нашій Батьківщині, яка сьогодні вже таки справді — в небезпеці. Нехай, що акція ця виглядає скромно — але помножена на всіх членів української діяспорної спільноти — вона може дати поважні висліди. І ще особливо, коли включимо в неї активно нашу молодь — буде користь подвійна, бо більше користає той, хто дає, ніж той, хто одержує. І нашому молодому поколінню необхідно включатися вже від наймолодших років у громадську дію — бо інакше: хто робитиме наше діло за десять-двадцять років!? Хто знатиме, як його робити?

Повторюємо, що зібрані гроші можна посилати на такі адрсеси:

В ЗСА: UKRAINIAN SOCIAL SERVICES P.O. Box 20462, ST. PETERSBURG, Florida, U.S.A. 33742.

В Канаді: WORLD COUNCIL FOR SOCIAL SERVICES 2336 Bloor Street West, P.O. Box 84569, TORONTO, Ont. M6S 4Z7, CANADA

В Австралії: SOCIAL SERVICES OF AUSTRALIA, 3 Lyttle Ave., ESSENDON 3040 Victoria

В Європі: UKRAINISCHER MEDIZINISCH-CARITATIVER DIENST, 15 Pienzenauer Ave. 8 MUNCHEN 80, GERMANY.

Хай росте й колоситься добре зерно нашої національної солідарности — не словом, а ділом!

КОЛОДІЙ ВІЩУЄ ВЕСНУ

Напередодні Великого Посту стихали веселощі, починали справляти Колодія — виряджання зими на зустріч весни. В останню неділю перед Постом, що мала назву Запусти (або Пущення) дівчата та молодиці виходили на вулицю і співали таку веснянку:

Збирайтеся, дівки, молодиці,
Будемо скакати, зиму проганяти!
Іди, зима, пуд піч, пуд піч,
Літечко до покутя,
А діточкам на двір грати.
Старим бабам по платочку,
А молодичкам — по станочку,
А хлопчикам — по кийочку,
Товар бити, на пашу гонити.

Цього дня за традицією, треба було вибачати один одному всі образи і кривди.

На жаль, сьогодні мало хто знає, що то за свято — Колодій.

Як і в усіх обрядах нашого народу, на Колодія основна роля належала жінкам. Зібравшись гуртом, ходили вони від хати до хати, де є неодружений хлопець чи дівчина на виданні, й чіпляли їм до ніг колодки. Пізніше замість колодки почали прив'язувати хустку або квітку. За це все треба було давати відкуп (звичайно, погостити).

Цей час (остання неділя перед Постом) тепер часто називається Масницею. Про цей час можна навести таку приказку: „Маснице, маснице, ти ж у нас одна. Коли б тебе сім неділь, а Посту — одна".

Розваги, смачні страви Масниці заступалися постовими днями.

Та вже в скорому часі по Масниці село знову оживало. Починали співати веснянки і співали їх аж до Трійці. Колись їх співали на лісових галявинах, коло річки, а з приходом християнства встановився звичай співати веснянки біля церкви, три дні на Великдень, по обіді. Мотиви текстів всюди одинакові — весна, квіти, літо, кохання. В багатьох веснянках передано кольорит місцевої природи.

Забрала вода всі луги,
Рано ми, рано, всі луги.
Одна купойка зосталась,
Рано ми, рано, зосталась,
На цій купойці — калина,
Рано ми, рано, калина.
Рано ми, рано, зозуля.
Рано ми, рано, зозуля.
Кує зозуля по весні,
Рано ми, рано, по весні.
Плаче дівчина по красі,
Рано ми, рано, по красі.

Співаючи, дівчата водили танки, взявшись за руки й утворивши кілька кіл, що рухались в протилежних напрямках. По всій Україні був поширений весняний танок, що мав назву „кривий танець". При ньому співали: „А ми кривого танцю йдем, танцю йдем, а ми йому кінця не знайдем, не знайдем".

Ніхто вже не справляє Колодія. Лише в Карпатах ще збереглися деякі гаївки. „А як було б добре, якби весною у дитячих садках, або в школах під час перерви чи після занять, діти вийшли на вулицю і співали веснянки. Адже ці пісні та танки — не для сцени, не для виконання, а для невимушених розваг на природі" — пише Лідія Орел, співробітник музею народної архітектури та побуту, за матеріялом якої і подається цей допис.

О. Г.

КОЛОДІЙ ВІЩУЄ ВЕСНУ

Настала нова володарка року — чарівна Весна. Оцю силу пресвітлу на перехід із Зими на Весну і вшановували наші предки, назвавши свято Колодієм.

Парубки робили для нього основну ознаку — вербове колесо і під спів однойменної веснянки носили його тиждень вулицями. Воно мало бути й у тих хатах, де господарі влаштовували святкування.

Дівчата також робили вербову колодочку з двома навскісними хрестами на червоній стрічечці. Вони мали означати кінець зими і початок весни. Цю сонячну відзнаку на мережаній хустинці дівчина чіпляла своєму обранцеві зліва коло серця. Який парубок за рік не одружувався, тому чіпляли справжню колодку, і він мусив її тягати. Він мав позбутися такого сорому і дати викуп, тобто одружитися. На святі красним вінком єднає Колодій юні серця, а молоді в річному колі мають стати під шлюбний вінець.

Колодій прибував у образі молодого козака в білій свиті і на вогненному коні. Весь тиждень вшановували його дорослі й коли він відходив, — тужили за ним, як за рідним,

Ой спасибі Колодію,
Що зібрав до купки.
Гостювались цілувались,
Аж злипались губки.

— цю та інші колядки виспівують на святі Колодія.

Це світле свято — колоритне, барвисте — два дні демонстрували, висвітлюючи всі його нюанси, вчителі та учні народного фолкльорно-етнографічного колективу Тальнівського будівельно-економічного коледжу, що на Черкащині. А відбулося дійство на сцені будинку вчителя в столиці України.

Валентина Корецька

Лідія Орел,

ЯЙЦЕ У ВІРУВАННЯХ ТА ОБРЯДАХ

Що у моїм городчику горішки трясуться,
Дала би вам по писанці —
Кури не несуться.
Дала би вам по писанці —
Кури не несуться.
Дала би вам по писанці
Ще й по писаночці,
Не несли мені кури —
Вибачєйте, хлопці. *(Коломийка)*

Культ фарбованого яйця ще в сиву давнину був відомий народам Європи та Азії. Проте, найбільше розписували яйця слов'яни та народи, які межували з ними. Вірячи у животворну силу фарбованого яйця, наші предки клали керамічні писанки у домовину покійникам.

Знайомлячись з колекціями українських давніх писанок, які зберігаються в музеях України і за її межами, з сучасними писанками, ми бачимо, що орнаментальні мотиви писанок перегукуються з узорами вишивок, килимів, настінних розписів тощо. Зібрати всі орнаменти писанок як і вишивок, як наших пісень не вдалося нікому.

Найчастіше на писанках ми бачимо небесні світила (народні назви: „ружі", „зірки", „чумацький шлях"), рослинний світ („дубове, кленове, яворове, калинове листя", „косиці", „сосонки"), тваринний світ („коні", „олені", „півень", „баранячі роги", „гусячі шийки", „вовчі зуби"). По всій Україні на писанці зображували „безкінечник" символ безкінечности світу).

Із прийняттям християнства почали розписувати „хрести", „церковці", „сорокаклинець". Останню писанку у деяких районах України виготовляли на Сорок Святих (22-го березня). За народними віруваннями ця писанка мала Сорок Милостинь і Святий Дух. Всі повір'я й обряди пов'язані з крашанками та писанками за народним хліборобським і церковним календарем припадають на весну. І це не випадково. До 1700 року Новий рік починався у березні, Великдень також буває не раніше березня і не пізніше першої половини травня.

Червоне яйце — символ пробудження природи, символ Воскресіння Христа. Є багато легенд про фарбоване яйце. Крашанками бавився Ісус Христос, як був маленький. Крашанками сповістили людей про те, що Воскрес Христос. Тисячолітня культура писанкарства на Україні створила велику кількість повір'їв, звичаїв, обрядів, пов'язаних з виготовленням та використанням писанок.

По всій Україні починали розписувати писанки у Великий Піст, виготовляли їх багато. Подібно, як і розписувати хати, скрині, глиняний посуд, писанки і виготовляли жінки або дівчата. У селі виділялися кращі майстрині, яким, бувало, за плату замовляли писанки.

Пізніше до Великодня писанки виготовляли також монастирі, і їх можна було купити на ярмарках. Вживали прицьому не тільки рослинні барвники, майже всі ті, якими фарбували тканини. Анілінові фарби використовувати вважалось за гріх. Гама кольорів була невеликою — це в основному червоний, коричневий та жовтий кольори. Пізніше з'явилися чорний, зелений та синій.

Перед початком роботи писанкарка читала молитву, а то вдавалась і до замовлень. Наприклад, на Полтавщині для миття яєць і розведення фарби брали тільки снігову воду. Несли її додому не оглядаючись, ні з ким не вітаючись.

Їли крашанку на Юрія (23-го квітня), коли йшли вперше оглядати озимину в поле, збирати юріївську росу. Розстеляли на зеленому житі білу скатертину, клали крашанки, пироги, частувались. Шкаралупи яєць закопували в землю (на добрий урожай), клали крашанки в жито, як їх не було видно цього дня, то треба сподіватись доброго врожаю.

Цього дня вигоняли вперше нашу худобу. На роги худобі одягали освячені вінки з дубового листя, а пастухам давали на гостинець крашанки. Варили крашанки у Чистий Четвер.

Крашанки і писанки відомі по всій Україні. Крім загальноукраїнських рис їх виготовлення та вживання має і регіональні особливості.

На перший день Великодня розговляються освяченими стравами. Для цього у спеціяльних кошиках, коробках, ночовках несуть писанки, ковбаси, сало, сіль, хрін, прикріплений гарним рушником, несуть святити в церкву. За народним повір'ям, хто простоїть в церкві всю Утренню і Обідню з писанкою чи крашанкою в кишені, для того буде щасливий рік.

Після Великодньої Літургії люди христосаються і обмінюються прицьому освяченими крашанками чи писанками. Не брати їх, означає образити того, хто дає. Почи-

нають розговлятись з свяченого яйця, часто розділяють його на скільки частин, скільки членів цієї родини, потім їдять паску і решту страв.

Був такий звичай, освячені крашанки чи писанки клали у миску з водою. Першою вмивалась, якщо була дівчина на виданні, а потім всі решта.

Шкаралупа від освячених яєць домішували у корм бджолам, худобі, їх розвішували на палицях на городі, щоб не заводилися шкідники, щоб часник в'язався такий завбільшки, як яйце, кидали у першу борозну. Розламували шкаралупи на дрібні шматочки, щоб відьма не набрала в них роси і не забрала молоко в корів. Освяченими яйцями гасили пожежу, відводили блискавку, перекидаючи їх через хату. Вірили, що шкаралупами можна було накликати добро і зло, ними лікували пропасницю. Ще й сьогодні на Україні народні лікарі за формою розлитого яйця у склянці визначають причину хвороби (зурочення)

Писанка — найкращий великодній гостинець для дітей.

На Другий День Великодня — Обливальний Понеділок, щоб не облили хлопці, а то й не загнали у річку, дівчата відкуплюються писанками. Бувало, що хлопець перед засиланням сватів до дівчини також дарував їй писанку. І всі три дні Великодня по Службі Божій, молодь (дівчата) співають гаївок, водять танки біля церкви або на майдані. У цей час діти граються у крашанки — „У котючки" та „навбитки". У деяких районах України не лише на поминальній неділі після Великодня, а на сам Великдень та на Трійцю, провідуючи могили рідних, кладуть на них крашанки, писанки.

Писанки не відразу наважуються їсти, а то і зовсім не їдять. Їх зберігають в хаті на видному місці, розвішуючи біля образів, тримаючи у миснику на комині, як прикрасу і оберігають. Гадають, якщо писанці після освячення минув рік, вона набуває ще більшої сили.

Багато з цього, про що ми тут розповідаємо — це вже історія. Уже не ходять з крашанками на Юрія в поле, не гасять ними пожежу і не лікують від пропасниць. Забулися вірування і забулись писанкові орнаменти потрапляючи в якийсь район України чи село, ми часто чуємо: „А в нас писанок не було".

Починаючи з 20-их років на крашанку і на писанку було страшне гоніння, як на культові речі. Учителі попереджали дітей, щоб вдома не пекли паски і не йшли до церкви. Знижували дітям оцінки в школі, виключали з комсомолу. Часто розговлялись не освяченими яйцями й паскою, їли їх крадькома. Тож про яку там магічну силу яйця було знати.

Уболівальники за народне мистецтво, мистецтво писанки майже таємно замовляли їх писанкарям, призбирували колекції, навіть навчилися консервувати.

Найбільшу колекцію писанок з усієї України має Музей писанок у Коломиї (понад 6,000 одиниць). Відродилися на Україні найбільші свята — Різдво і Великдень, а з ними і писанка.

Останні виставки народного декоративно-прикладного мистецтва на Україні, ярмарки народного мистецтва свідчать, що писанка відроджується, бо саме минулого року у Києві відбувся вперше Міжнародний з'їзд писанкарів. Засмучує одне, що писанкарки України і діяспори не знають традиційних орнаментів, вдаються до його здрібнення та загущення до натуралізму — позбавляють символічного змісту. Розраховують на його декоративність, зовнішній ефект, багато розписують дерев'яних писанок. У майбутньому таке еклектичне мистецтво писанки не стане клясичним.

Незважаючи на це, разом з рушником, вишиванкою писанка є і сьогодні візитною карткою України, сувеніром і подарунком.

З красою нашої писанки Тарас Шевченко порівнював мальовничість українських сіл:

Село на нашій Україні,
Неначе писанка село.

На вродливу дівчину кажуть, „Як намальована, як писанка". Зберегти красу писанки — почесний обов'язок не лише писанкарок, а й всіх не байдужих.

КРАЙОВА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
СЕРДЕЧНО ВІТАЄ

БЛАЖЕННІШОГО ВАСИЛІЯ, МИТРОПОЛИТА ВІННІПЕҐУ І ВСІЄЇ КАНАДИ, ПРЕОСВЯЩЕННІШИХ ВЛАДИК ІВАНА ТА ЮРІЯ, СВІТЛУ КОНСИСТОРІЮ, ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО, УПРАВИ І ЧЛЕНСТВО СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СУС, ЧЛЕНСТВО СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ" І ВСІХ ЧИТАЧІВ ЙОГО, НОВОСТВОРЕНІ ВІДДІЛИ СОЮЗУ УКРАЇНОК В УКРАЇНІ ТА ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В УКРАЇНІ І ПО ВСЬОМУ СВІТІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Орися Сушко
голова

Галя Липка
кор. секретарка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ ПРИ КАТЕДРІ СВ. СОФІЇ В МОНТРЕАЛІ, КВЕБЕК

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ВІТАЄ

ВЛАДИК І ДУХОВЕНСТВО УПЦК, ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, СХІДНУ ЕКЗЕКУТИВУ, ЧЛЕНІВ ТУС, СУМК, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ", ЧЛЕНОК ВСІХ ВІДДІЛІВ І ЇХ РОДИНИ ТА ВВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Марія Венґер
голова

Галина Сенишин
культ. освітня референтка

ПРОВІНЦІЙНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ БРИТІЙСЬКОЇ КОЛЮМБІЇ

вітає

З РАДІСНИМ СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Духовенство Української Православної Церкви, провід і членство Союзу Українок Канади, редакцію журналу „Промінь" та весь український народ в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Анна Шепель
голова

Добр. Ю. Стеценко
секретарка

МАНІТОБСЬКА ПРОВІНЦІЙНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

з нагоди

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітає

Владик і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади, членів ТУС, СУМК, редакцію журналу „Промінь", всіх членок Союзу Українок в Канаді і в Україні!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Соня Бейзик
голова

Галина Ласько
фін. секретарка

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ САСКАЧЕВАНУ

З СВІТЛИМ ДНЕМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО ВІТАЄ

ІЄРАРХІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, ЙОГО БЛАЖЕНСТВО БЛАЖЕННІШОГО ВАСИЛІЯ, АРХИЄПИСКОПА ВІННІПЕҐУ Й МИТРОПОЛИТА ВСІЄЇ КАНАДИ, ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНІШОГО ВЛАДИКУ ІВАНА, АРХИЄПИСКОПА ЕДМОНТОНУ І ЗАХІДНОЇ ЄПАРХІЇ, ПРЕСОВЯЩЕНІШОГО ВЛАДИКУ ЮРІЯ, ЄПИСКОПА САСКАТУНУ І ДІЮЧОГО ЄПИСКОПА ТОРОНТА І СХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ, СВІТЛУ КОНСИСТОРІЮ ТА ЇЇ ПРЕЗИДІЮ, ВСЕЧЕСНІШЕ ДУХОВЕНСТВО, ВСЕ ЧЛЕНСТВО НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ СУС З ЇХНІМИ ПРОВОДАМИ, УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ ТА ЙОГО ФІЛІЯЛИ, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ", КОЛЕҐІЮ СВЯТОГО АНДРЕЯ, ІНСТИТУТ ПЕТРА МОГИЛИ, СВЯТОГО ІВАНА, СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА ТА ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В КАНАДІ І НА ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Зеновія Юзик
голова

Віра Мачула
кор. секретарка

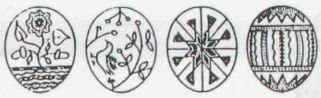

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. КН. ОЛЬГИ ПРИ
СОБОРІ ПОКРОВИ БОЖОЇ МАТЕРІ
У ВІННІПЕЗІ

ІЗ СВІТЛИМ ДНЕМ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
сердечно вітає

Ієрархію Української Православної Церкви, Світлу Консисторію та її президію, Всечесне Духовенство, все членство нашої організації СУК з її проводами, редакцію журналу „Промінь" та весь український народ в Канаді та у Вільній Україні.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Даяна Бабинчук голова
Марія Зайцев кор. секретарка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
В РІДЖАЙНІ, САСК.

з нагоди
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
вітає

Ієрархію і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади, журнал „Промінь" та його читачів, членів усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родини, весь український народ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Соня Бремнер голова
Галя Клапущак секретарка

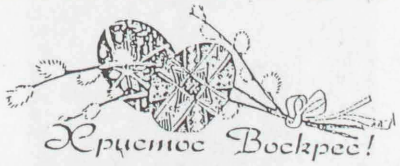

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
вітаємо

Всечесне Духовенство Української Православної Церкви в Канаді, всіх членів складових організацій Союзу Українців Самостійників з їх проводом, Центральну Управу Союзу Українок Канади, редакцію „Променя" і весь український народ!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
ЙОРКТОН, САСК.

Славка Скварчук голова
Орися Василишин секретарка

З нагоди
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, Провінційні Екзекутиви, редакцію журналу „Промінь", членок всіх відділів і їх родини та ввесь український народ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. МАРІЇ МАРКОВИЧ
КАНОРА, САСК.

Ґеня Ортинська голова
Леся Ростоцька кор. секретарка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ІМ. САВЕЛІ СТЕЧИШИН В КЕЛОВНА, Б.К.,

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ВІТАЄ

БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА ВАСИЛІЯ, ПРЕОСВЯЩЕННІШИХ ВЛАДИК ІВАНА І ЮРІЯ, СВІТЛУ КОНСИСТОРІЮ ТА ВСЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, ПРОВІД І ЧЛЕНІВ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ — ТУС, СУК І СУМК — І ЇХ РОДИНИ, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ", ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В КАНАДІ І В ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ РАДІСНИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Катерина Бартко
голова

Розалія Петращук
секретарка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ, АЛЬБЕРТА

ЩИРО ВІТАЄ
ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ КАНАДИ, СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ, СУС, СУМК, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ", І ВВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД РАДІСНИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Надія Гиманик
голова

Марія Прокопів
корес. секретарка

ENGLISH SECTION

HOW APRIL VISITED MARCH

— A Ukrainian Folktale

Ukrainian folklore is very rich in its traditions and legends, particularly folktales revolving around tales of nature and the seasons.

Reprinted below is an old Ukrainian folktale about the coming of spring and quickly changing weather.

— MZ

Once upon a time, long ago, March invited April to his home.

April set forth on a wagon, but March made such a mess of the weather that April had to return home because of the snow, frost and a snowstorm — he simply couldn't get anywhere on his wagon!

Some days later April again left to visit March, but this time neither a wagon nor sleigh could get him anywhere. Now March had made the weather warm: the snow melted, the rivers burst their banks — and April had to turn back again.

One day April met May, and complained:

"Each time I'm off to visit March, I can't reach him either by wagon or sleigh. When I go by wagon, the weather becomes so cold the axles freeze and the wheels won't turn; when I go by sleigh, the weather becomes so warm that both my wagon and sleigh are of no use."

To which May replied:

"I'll tell you how to get there. Do it this way: take along a wagon, a sleigh and a boat; then you'll get to where you want for sure."

April heeded May's advice, and catching the right time, he did as May had told him. He set forth on a sleigh, with a wagon and a boat loaded behind.

First, March turned the weather warm, and the snow melted. So April put the sleigh and boat on the wagon and moved on.

Then frost set in and snow began to fall. April put the boat and wagon back on the sleigh.

Shortly afterward the snow melted, the rivers swelled and neither sleigh nor wagon could help April any. So he put the sleigh and wagon on his boat, which carried him rapidly to his destination. When he finally arrived at his host's place, March did not expect him at all.

"Who taught you how to get to my place?" March asked April.

"It's thanks to May who advised me."

To which March said:

"Now mind you, May, you haven't heard the last of me, I'd say!"

From that day onward May is frequently visited by March frosts, because March is still cross at May.

RECIPE CORNER

VELYKDEN (EASTER)

The following article and recipes are an excerpt from the popular "Baba's Cook Book" vol. 1 by Emily Linkiewich of Vegreville, Alberta.

The author has compiled a very helpful recipe book of traditional Ukrainian family favourites she learned to cook alongside her mother, friends and family.

The recipe book can be ordered by writing to: Baba's Cook Book, Box 748, Vegreville, Alberta, T0B 4L0 and is also available at the Ukrainian Voice Bookstore at 842 Main Street, Winnipeg, Manitoba, R2W 3N8 for $8.95 + GST plus postage and handling.

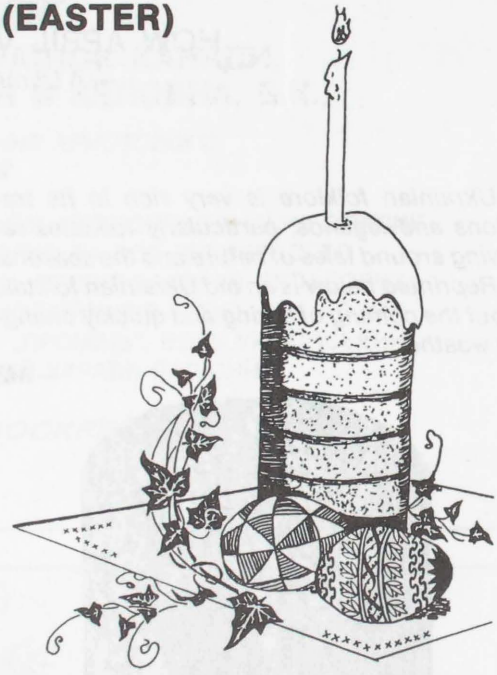

The observance of the Great Lent six weeks before Easter initiates the duration of time which spiritual purification, personal retreat, and fasting are observed. Confession and Holy Communion are then partaken by the faithful so as to cleanse and purify the soul.

One of the most beautiful traditions of the Ukrainian people is the writing of decorated Easter eggs called "Pysanky." In pagan times, pysanky symbolized the release of the earth from the bonds of winter and the arrival of spring. They are associated with mythical beliefs and magical powers. After the coming of Christianity, the pysanky were then associated with the Resurrection, a symbol of eternal life. A customary exchange or gift of a pysanka at Easter is something to be cherished and loved.

At break of dawn on Eatser Sunday a special Resurrection Service is held which includes a procession around the church. The most joyful aspect of the service is the heralding of the resurrected Christ in the singing of *" Khrystos Voskres"* (Christ is Risen).

With the conclusion of the service, weather permitting, all exit to outside the church and form a circle. The embroidered, covered baskets containing an array of meticulously prepared foods are proudly exhibited in front of each family. A candle is lit and placed in each basket. Anxious children peer from behind the colorful woven vessels to watch the priest bless the food with Holy water. We now extend the traditional Easter greeting *"Khrystos Voskres"* (Christ is Risen), to which the reply is *"Voistyno Voskres"* (Truly He is Risen).

Families return home to break the long fast with a delicious meal. After the Lord's Prayer and the traditional Easter salutation, a blessed egg is cut into pieces, one for everyone present, and then a little of each type of food from the basket is consumed. Following this, larger portions are served from a variety of prepared dishes.

This observance not only expresses the family's unity but fills the religious aspirations and beliefs in the preservation of a glorious time-honored ritual and tradition.

TRADITIONAL UKRAINIAN EASTER BREAKFAST

Blessed Boiled Eggs
Paska
Babka
Ham
Pork Roast
Kyshka (buckwheat sausage)
Kobassa (ham sausage)
Salteson
Easter Syrnyk
Beet and Horseradish Relish
Butter
Pysanky and Krashanky (decorated and colored eggs for ornamentation)

PASKA

1 tsp.	sugar
1 cup	lukewarm water
1 pkg.	yeast
3 cups	scalded milk, lukewarm
5 cups	flour
6	eggs, beaten
1/3 cup	sugar
1/2 cup	melted butter
1 tbsp.	salt
9 to 10 cups	flour

Dissolve the sugar in the lukewarm water and sprinkle the yeast over it, let it stand for 10 minutes. Combine the softened yeast along with the lukewarm milk and 5 cups of flour. Beat well until smooth. Cover and let the batter rise in a warm place until light and bubbly. Add the beaten eggs, sugar, melted butter, and salt; mix thoroughly. Stir in enough flour to make a dough that is neither too soft nor too stiff. Knead the dough until the dough no longer sticks to the hand. Turn the dough on a floured board and knead until it is smooth and satiny. Place the mixture in a bowl, cover, and let it rise in a warm place until double in bulk. Punch down and let dough rise again.

Divide the dough into equal parts. Set 1 part aside for the ornamentations. Shape the other 2 parts into 2 round loaves. Set each in a greased, round pan.

Now cut the set aside piece into two sections. The main ornament on the paska is usually the cross. Roll 2 long tube-like strips and trim the ends. Place these over the top of the loaf, crossing one another evenly. Shape the trimmed dough into twisted swirls or rosettes, and arrange them symmetrically between the arms of the cross. Use sharp greased scissors to make fine petals on the rosettes. Once the cross is placed on the loaf, the remaining ornamentations are left to the creativity and artistic imagination of the person baking the bread.

Set the loaves in a warm place until they are almost double in bulk. Be careful not to let the loaves rise longer than necessary because the ornaments will lose their definition. Brush very carefully with a beaten egg diluted with 2 tablespoons of water.

Bake in a moderately hot oven (400°F) for about 15 minutes, then lower the temperature to 350°F, and continue baking for 40 minutes or until done. Avoid browning the top too deeply and, if necessary, use a piece of tin foil to cover the top for the last 10 minutes of baking as the finished loaf should be light honey in color.

BABKA

2 cups	sugar
1 cup	butter
2 cups	raisins
5 cups	milk, scalded and cooled
14 1/2 cups	flour
20	egg yolks
1 tsp.	salt
3 pkgs.	yeast
2	oranges — juice & rind

Soak yeast in milk and add some flour and let rise till bubbly. Cream butter, sugar, egg yolks. Combine with yeast mixture. Add more flour, raisins, orange. Dough should be soft. Let rise again.

Grease tall tins and fill 1/3 full. Let rise until dough rises to top. Bake in moderate oven for about 1 hour or until done.

The Babka should be handled very carefully when taken out of the container. It should be laid on a soft, covered cushion or pillow. Change its position as the Babka cools.

UKRAINIAN EASTER BABKA

1/2 cup	lukewarm water
2 pkgs.	yeast
1 tsp.	sugar
2 cups	scalded milk
1/2 lb.	butter, melted
1 tbsp.	salt
7 cups or more	flour to make soft dough
1 1/4 cup	sugar
5	whole eggs
10	yolks
1	orange — juice & rind
1 cup	golden raisins

Dissolve the sugar in lukewarm water, sprinkle the yeast over it, let stand 10 minutes. Beat the eggs and the egg yolks adding the sugar, a little at a time. Add the salt, orange juice, milk, rind and the yeast mixture to the beaten eggs.

Blend well, and gradually mix in the flour, adding the melted butter a little at a time, to make a soft dough. Knead dough until it no longer clings to hands. Cover and let rise in a warm place until double in bulk. Knead and let rise again as before.

Grease tall tins and coat with bread crumbs (coffee or Crisco tins are nice). Form dough into a ball enough to fill 1/3 of the container. Let rise in a warm place until the dough barely reaches the top. Bake in a preheated oven 350 degrees and bake for 25-30 minutes, then lower heat to 300 degrees. Brush babka with 1 egg beaten and a little water added before baking.

The Babka should be handled very carefully when taken out of the container. It should be laid on a soft, covered cushion or pillow. Change its position as the Babka cools.

BABKA WITH ICING SUGAR

2 pkgs.	yeast
2 cups	milk scalded
15	egg yolks
1 1/2 cups	icing sugar
1 tsp.	salt
1/2 lb.	white raisins
1	orange — grated rind & juice
8 cups or more	flour
1 cup	melted butter

Dissolve yeast in lukewarm milk. Add 1 cup flour and beat until smooth. Cover, set in warm place and let rise until double in bulk. Beat egg yolks until light adding icing sugar and orange juice gradually while beating. Combine with yeast mixture. Mix in rest of flour and salt. Knead dough until blended. Let rise until double in bulk.

Put into tall round pans or cans lined with wax paper. Fill cans 1/3 full. Let rise in warm place until full. Brush with beaten egg diluted with 2 tbsp. water.

Bake in slow oven 300 degrees for about 45-60 minutes.

The Babka should be handled very carefully when taken out of the containers and should be laid on a soft, covered cushion to cool. Change its position as the Babka cools.

EASTER SYRNYK (CHEESE CAKE)

The following Syrnyk is served with the main course at Easter time.

1 lb.	dry cottage cheese
4	egg yolks
1 tbsp.	melted butter
1	whole egg
1 tbsp.	sugar

Press the cottage cheese through a sieve. Beat the egg yolks and the whole egg together until very light and creamy. Combine with the cheese and beat well. Spoon the mixture into a well buttered baking dish. Bake in a slow oven 300-325^{0}F for 45 minutes or until a toothpick inserted comes out clean. Cool thoroughly before serving.

STUDENETZ — JELLY PIGS FEET

3	pigs feet
3	pork hocks
1 tbsp.	salt
4	stalks celery & leaves
1	medium onion
1	clove garlic
1	bay leaf

Scrape and wash the pigs feet very thoroughly. Cut the feet in half lengthwise. Wash the hocks. Place the meat in a large kettle and add salt, cover with cold water and bring to a boil. Skim, cover and simmer very slowly. This is very important. Rapid boiling will make the broth milky.

After 4 hours of boiling, add the whole vegetables and spices. Continue cooking slowly until the meat comes off the bones easily. Separate the meat from the bones, strain the juice and pour over the meat.

Chill thoroughly. Meat and juice has to set like jelly.

Before serving, remove the fat from the top. Serve in slices and garnish with sprigs of parsley.

CURED HAM

10-12 lbs.	pork shoulder or leg of pork
3/4 lbs.	brown sugar
3 cups	water
	pickling spice
3/4 cup	pickling salt
2 1/2 tbsp.	saltpeter

Bring sugar, spices and water to a boil. Remove from heat and cool. Then add salt and saltpeter. Mix well until thoroughly dissolved. Add enough water to cover your ham. Let stand in brine in a crock or enamel roaster in a cool place for a week turning once or twice. Then remove from brine and wash thoroughly and roast

MUSTARD GLAZE HAM

6-8 lbs.	ready-to-serve ham
	whole cloves to taste
1/4 cup	prepared mustard
1/2 cup	brown sugar
6 oz. can	frozen orange juice (undiluted)

Score fat on the ham. Stick cloves in here and there. Combine mustard, brown sugar and orange juice and pour over the ham. Place in oven at 400^{0}F for 20 minutes until shiny and golden. Baste 2 or 3 times during baking. Serve hot or cold.

KYSHKA — BUCKWEAT SAUSAGE

Bring to a boil 4 cups of water and 2 tsp. salt. Add 2 cups clean buckwheat and cook for 1/4 hour. Add 1/4 cup fat which you may cut off a ham, minced garlic and 1 tsp. pepper.

Mix well and cool. Spoon into clean casing and roast in an open pan where you have added 1/2 cup lard and 1 cup water.

Prick sausage with a needle to let air out. Do not handle sausage too much when roasting as it may burst the casing.

— by Emily Linkiewich

THE WORLD AND ITS CHILD VICTIMS

The United Nations Assembly proclaimed the Declaration of the Rights of the Child in 1959. Childhood is supposed to be a time for "play and recreation"... "affection, love and understanding".

In reality, children in more than 50 countries around the world are imprisoned unjustly, beaten, tortured and killed by their governments. They are tormented if their parents or kin are involved in human rights activism, tortured to get information about relatives in political movements, and kept in prisons for months without official charges. Many disappear without a trace. They are treated as non-persons. They have no rights and no childhood. All they know is fear and suppression.

It is estimated that one hundred million children worldwide are homeless and live on the streets. These are boys and girls under the age of 14 who have to fend for themselves, getting food and shelter as best they can. Most of the street children are boys. The girls who appear on the street are quickly scooped up by pimps for prostitution purposes. There is a widespread belief that a girl of seven or eight can cure venereal disease. No one asks what becomes of her.

In some countries, girls have an economic advantage. They can be sent out to work to support the rest of the family. They can be sold to old rich men. Marriage dowries are paid to parents of boys. In some parts of the world, girls are put to death at birth. Poor parents cannot afford many dowries. So there are fewer girls on the streets.

Participants at the Amnesty International Toronto and Area Regional meeting on November 20, 1993, heard many horror stories of how children are mistreated in many countries of the world, some much worse than others. Guatemala, where street children are called garbage, Brazil, Mexico, India, Kenya, the Phillipines, are cited as some of the worst areas for its treatment of children.

Statistics in 1991 estimate a billion people live in poverty, 100 million are homeless, 800 million go hungry every day. In the USA, 36.2% of Latino children and 43.7% of black children live in poverty. In Canada over a million people are out of work and over 860,000 children under 16 years of age live in poverty. Every month 190,000 children depend on food banks.

In poorer countries, the situation is much worse. Brazil leads in violence against its young. Most of its street children come from fatherless families living in shanty towns. The children escape to the streets out of hunger. They eat better in the street than at home. To survive, they beg, steal or scavenge in garbage dumps. They sleep in doorways, in bus stations, under bridges, on park benches, over heating vents.

It is estimated there are more than seven million children on the streets in the large cities of Brazil. Shopkeepers argue that there are too many ragged and pesky kids who beg or pilfer from the stores. So the merchants band together and hire off-duty policemen to clear the streets. These men, often with hoods over their heads, drive around in unmarked cars and shoot at the children, killing a number and wounding many more. The children scatter and hide until hunger drives them out on the street again. In the first half of 1993, 328 children were killed in the Rio de Janeiro State alone.

EXPLOITATION OF CHILDREN

The following is a shortened version of an article written by Julia Preston in the "Toronto Star", April 5, 1993, under the title, "Burying children routine for mothers in rural Brazil":

Brazil has 140 million people and is the world's largest Catholic country. Church authorities encourage large families.

"I've received a letter from a mother who has had 17 children. What a blessing!" sermonized a bishop on a radio show.

He would not have received such a letter from a village woman, who, by the age of 42, had given birth to 18 children. Thirteen of them are buried in a village cementery. She does not grieve for them. Her life is governed by basic survival, the daily hunt for food, water and fuel. Her life is ceaseless work.

It is getting harder to feed large families in Latin America. Small farmers lose out as huge mechanized agribusiness takes over the land.

In Bogota, capital city of Colombia, posters were displayed in the city's center, inviting street children to attend their own funerals. These posters announced the extermination of "delinquent street children" and were signed by industrialists, shop keepers and civic groups. Though the posters were soon taken down, the intentions remained the same.

Haiti has a system in which parents in rural areas, who cannot feed their children, send them to work for city families in return for food and lodging. These children are called "restaveks". Some say that as many as one in twenty Haitian children are part of the restavek system, many as young as eight years of age.

To be a *restavek* in Haiti is to be the lowest of the law. They are treated as slaves, have to work all day, cleaning the house, washing the master's children, carrying buckets of water and doing the dirtiest jobs. They are fed leftovers, have to sleep on the floor and are treated as social outcasts. All are abused verbally, beaten on a regular basis and the girls sexually abused by the master and his sons. Their only choice is to run away to the street. Some had run away to an orphanage run by a Belgian priest. Later it was discovered by the authorities that he was selling them to pedophile rings in Europe.

India has the largest concentration of child labour in the world (See the "Globe and Mail", Toronto, November 20, 1993). Almost three-quarters of that work force is female. While the boys go off to school, their mothers and sisters go to work in match factories, fireworks plants, tobacco mills, repair shops and tea houses. They earn about 65 cents a day which they hand over to the head of the household. Fathers claim their daughters have to work or there will be no food for the family. Most men do little work. They spend their days relaxing under trees and playing cards.

The Government of India has laws to prohibit employment of children under fourteen. But enforcement is weak and underage girls carry falsified medical records to show they are of age. The entire system is stacked against children. The parents push for child labour, the manufacturers like to pay the low wages and the government does nothing.

A most loathsome practice is the prevalence of sex tours. These tours originate in the larger cities of the Western world. Western men book passages on these tours to Asian countires, like Thailand, where they are offered any number of young girls for any sex perversion they may choose. These girls are usually from the countryside, lured to big cities with promises of a good life. Instead, they are forced into the prostitution trade.

HUMAN ORGANS FOR SALE

"The Body Parts Business", Witness Program, CBC-TV, on November 22, 1993 was a horrific documentary on the treatment of children. It was reported and hosted by Bruce Harris, the Executive Director of Latin American Programs for Covenant House, the international child care agency.

Harris had heard rumours of a growing number of disappearing children in Central and South America and of commerce in human organs. His research brought to light the trafficking of body parts in Latin America and in Russia. It is a tale of horror and cruelty. Though Harris heard many stories from parents, surviving victims, and former employees, he ran into a stone wall as to what eventually happens to the body parts. Obviously, the crime network must be very well organized and very efficient, since organs, to be useful, must be kept fresh and moved quickly to their customers.

There is a huge market for corneas. They sell at $6000 U.S. each. Poor people in Argentina, who cannot feed their children, often place them in psychiatric hospitals, hoping they will be well fed. Recently rumorsbegan to spread that the death rate was very high in those hospitals. When approached for information, hospital officials claimed that many of the children had run away.

Later, many bodies of these disappeared children were found in swamps and sewers — all had their eyes removed. Former hospital employees told that eyes are removed from drugged children with coffee spoons and "never burst a cornea." Over 300 corneas were boxed and sold at one time.

A 16-year-old boy told of how he was drugged, his eyes removed and then he was thrown into a sewer to die. A friend pulled him out; he lived but he is blind.

A father retrieved the body of his young daughter for burial but first wanted an autopsy. His family doctor told him that all her internal organs were gone, even her intestines.

Former hospital employees tell how the dials on hospital equipment are altered to show

The World and its Child Victims continued from page 21

that the patient is brain dead. In reality, organs are removed while the person is technically still alive.

Latin American government officials and doctors deny or claim ignorance regarding the trafficking in body parts. Not so in Russia. The new trend is to make money, no matter how. There are no laws or customs controls. Companies from Germany, Italy, Britain and Turkey come in and set up organ trafficking businesses, aided — quite openly, by Russian doctors.

Poor Russians cannot afford to bury their dead. Not only is there the regular cost of a funeral, the plot, a coffin, the digging of a grave but, a bribe has to be paid to everyone involved. As a result, there are over 4,000 unclaimed bodies in a Moscow morgue.

The Moscow underworld claims it can deliver any organ to anywhere in record time. Organized crime has found another profitable source of income. No one is afraid of punishment. If people persist in asking too many questions, they are warned that their families will pay dearly for the interference.

Harris asks for international outrage and pleads for action. John Doyle, writing in the "Globe and Mail Broadcast Week", November 20-26, 1993, has this to say: ..."outrage would be a lot louder if there wasn't so much money to be made. Money changes everything."

— submitted by Helen Raycheba, C.M.
Toronto

IN MEMORIAM

EMMA WASELOWICH

Emma Waselowich, a highly respected and beloved member of the Ukrainian Orthodox Church Community in Whalley (Surrey), B.C., died peacefully on December 27, 1993, in Surrey Memorial Hospital.

She was born on February 27, 1913, to parents George and Anastasia Kozak in Buchanan, Saskatchewan, and later married Metro Waselowich in November 26, 1933. They farmed in Theodore, Sask. They were blessed with the birth of their daughter, Audrey, on September 16, 1936 however, a second daughter, Nadia, born November 22, 1941, did not survive and died shortly later, on August 22, 1942. Both worked very hard during these tough times and Metro had to supplement his income by working for the CPR. This eventually resulted in a transfer to B.C. where they finally settled in Surrey.

Emma and Metro were very active participants, hard workers, and were one of the first founding members of the presently known Assumption of the Virgin Mary Ukrainian Orthodox Church in Surrey, B.C. After Metro's passing in 1976, Emma continued to work tirelessly in the parish, assisting whenever she was needed, as a Sister-Elder in the Church and as a longtime member of the Ukrainian Ladies' Association (U.W.A.C.), Whalley Branch.

Prayers for the late Emma were held on December 29, 1993 in the Avalon-Surrey Memorial Chapel and the funeral service was held on December 30, 1994, officiated by Rev. Isadore Woronchak and assisted by V. Rev. Michael Sokyrka. The choir responded under the direction of Anna Zalubniak.

Words of sympathy were expressed on behalf of all by Michael Tkachuk, president of the Parish, and by Bessie Bonar, president of the Ladies' Association, at the memorial dinner that was held in the Ukrainian Orthodox Centre. Audrey expressed her gratitude to all those who were present for their expression of sympathy for the ladies who prepared a wonderful meal, and all who participated in the funeral prayers for her dearly beloved mother.

Left to mourn Emma's passing are her daughter Audrey and husband Bohdan (Ben) Boyarchuk, many relatives, friends, nephews and nieces.

Forty-Day memorial services were simultaneously held on Sunday February 6, 1994 in both Surrey, B.C. and Phoenix, Arizona, where Audrey, Ben and most of the family and friends were vacationing.

In memory of our dearly departed sister-in-Christ, Emma, Audrey and Ben are donating $70.00 to the Press Fund for "Promin".

— submitted by Rev. Isadore Woronchak
Parish Priest

CHILDREN'S WINTER BREAK AT ST. VLADIMIR INSTITUTE

December 28th was a very special day at St. Vladimir's Institute in Toronto. Fifty-six children, aged five to thirteen, spent the day participating in a number of fun-filled, educational workshops. Activities included:

- *"Incredible Edible Art"*, the participants created *"stained glass cookies"* and decorated graham cracker houses.
- *"Traditional Handmade Yalynka Ornaments"* — made from nuts and an assortment of festive items.
- *"Face Masks"* — constructed from plaster of Paris and decorated by hand.
- *"Bead Workshop"* — the children strung friendship bracelets and designed a variety of jewellery.

In between the workshop times, the children were treated to Ukrainian videos, games and carolling led by Tatiana Martschenko. A nutritious lunch and snacks were served by Mrs. Hanya Cirka and volunteers.

A special highlight for the children was a surprise visit from August Schellenburg, who recently starred in Walt Disney's "Free Willy", and wife, Joan Karasevich. Auggie personally autographed photos and answered the youngsters' many questions about the film and movie industry.

We at the St. Vladimir Institute would like to extend a special thanks to all the workshop leaders for donating their energy and time in making this event so successful for the children: Irka Sirant, Zenia Sirant, Vasilij Farkavec, Halya Gawadzyn-Palaszczuk and husband Yuri.

— submitted by Christine Kuzyk

HAPPENINGS AT ST. VLADIMIR INSTITUTE

The St. Vladimir Institute in Toronto provides a number of instructional courses throughout the year. Currently, the Ukrainian language beginners, intermediate, and conversational classes are beginning their second term. Bandura classes are also held at beginner and intermediate levels.

Other activities taking place at the Institute this spring:

- *St. Vladimir Toastmasters Club*
  Wednesdays from 7 to 9 p.m.
  New members are welcome.
- *Pysanka Workshop*
  Mondays from March 28 to April 25,
  7 to 9 p.m.
  Write a pysanka with Irka Sirant.
- *Annual Spring Tea*
  Sunday, April 10, 1994.

Please contact Katrusia Stefaniuk at (416) 923-3318 for further information on classes or to be put on our mailing list.

———————

FAMILY BOOKLETS PROGRAM

In association with Telemedia Publishing Inc., publisher of *"Canadian Living"* and *"Coup de pouce"*, and in partnership with four or more sponsors, the Canada Committee for the International Year of the Family will participate in the publication of four digest-sized magazines to be inserted in four issues of the above magazines — which have an extended readership of nearly four million per issue.

The planned themes of the four digests are:

- 1. Canadian Families — An Overview,
- 2. Work and Family,
- 3. Communications Within Families, and
- 4. Future Generations.

The first issue will be distributed in Spring 1994.

NEWS FROM THE NATIONAL OFFICE

CONFERENCE UPDATE

We look forward to the gathering of our members from across Canada at our "Year of the Family" Plenary Conference, to be held at Minaki Lodge, July 15th to 17th this coming summer. A registration package has been sent to all branches with specific details.

This is an excellent opportunity for all our members to participate in celebrating the Year of the Family, as well as planning our future projects. Part of the agenda is devoted to meetings of the national committee chairs with their provincial and local counterparts. In addition, the agenda includes presentations on "Women and spirituality", "Women in the political process", "Communication via Journalism" and "Nurturing our Youth". As well, we will conduct an Issues Analysis to determine future needs of our organization and develop strategies for meeting these needs.

An important component of the conference will be an opportunity to share ideas and experiences with others who have similar concerns and successes. The setting of the conference is conducive to developing a partnership that will be beneficial to all concerned. We urge you all to attend and be part of the plannig process for our future.

FUNDRAISING

One of the needs our national executive identified at the outset of our term was the building of our financial resources. We have been fortunate in receiving positive responses to our appeals for assistance in this respect. By this time, all branches should have received raffle tickets for several excellent prizes. In supporting this venture, you will become a partner in implementing plans for our future growth and development, as well as have the opportunity to win some of the extraordinary prizes generously donated for this cause.

We are indeed grateful to all the sponsors, without whose courtesy and kindness this project would not have been possible. We therefore request that you show your gratitude to our benefactors, especially the donors of the trip to Ukraine, by using their services when planning future trips in Canada and to other countries, as well as Ukraine. The toll free number at which you can contact both Astro Travel Services and Roman's Service is 1-800-265-9926.

CONGRATULATIONS

We extend our congratulations and sincere best wishes to Mr. and Mrs. Nick and Mary (formely Woroniuk) Budzak on the occasion of their recent marriage.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
851 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4 Telephone (416)312-4742 Fax (416)388-7

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

ЛОҐО РОКУ РОДИНИ

Пропонуємо Вам лоґо, яке знаходиться на обкладинці цього числа Променя, для вжитку на різних повідомленнях, запрошеннях, тощо, які відноситимуться до Року Родини. Сердечно дякуємо Данєлові Арсено за уміле оформлення цього лоґо, а також нашого нового наголовного листка.

ҐРАТУЛЯЦІЇ

Щиро-сердечно вітаємо нове подружжя, Николу і Марію Бужак (бувшу Марію Воронюк, уступившу голову Централі Союзу) з нагоди їх вінчання, яке відбулося в січні цього року. Бажаємо ім кріпкого здоров'я, щастя та багато радости. НА МНОГІ ЛІТА!

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ КАНАДИ, С.У.К.

Річна конференція Музею відбулася в днях 11 і 12-го березня в Саскатуні. Голова Союзу, Орися Сушко виголосила головну доповідь підчас бенкету влаштованого для здобуття фондів. Про це буде більш детально написано у звіті з конференції.

ВІДВІДИНИ ВІДДІЛІВ СОЮЗУ В САСКАЧЕВАНІ

Після конференції Музею, голова Орися Сушко відвідала відділи Союзу в Саскатуні, Йокртоні, Ріджайні, Принс Алберт і в Норт Бетелфорд. До згаданих осередків прибули членки з сусідніх відділів. Голова сердечно дякує всім відділам за їх гостинність та за нагоду поділитися спільними думками. Зокрема, голова висловлює щире спасибі голові Пров. Екзекутиви на Саскачеван, пані Зеновії Юзик, за зарядження поїздки, як також уступившій голові Марії Бужак за опіку над нею.

ПЛЕНАРНА КОНФЕРЕНЦІЯ СОЮЗУ

Просимо поглянути на англомовну сторінку, Вісті з Централі, щоб довідатися про підготовку до надходячої конференції, яка відбудеться в липні цього літа.

РОЗІГРАВКА

Також просимо поглянути в англомовну частину Променя, щоб довідатися про різіграв ку для здобуття фондів на підкріплення праці Союзу.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
851 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4 Telephone (416)312-4742 Fax (416)388-7

ГРОМАДСЬКА ХРОНІКА

ХРАМОВЕ СВЯТО Й СВЯТКУВАННЯ 75-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

ГРОМАДА СВ. МИХАЇЛА, ЕДМОНТОН АЛЬБЕРТА

Неділя 21-го листопада 1993 р. надовго залишиться в пам'яті членів Української Православної Громади Св. Михаїла. Це був день Святого Михаїла Архистратига — патрона Громади, а також день в якому Західня Єпархія торжественно відзначила 75-літній Ювілей нашої Церкви в Канаді.

Святкування очолили наші дорогі Владики: Блаженніший Митрополит Василій — Первоєрарх Української Православної Церкви в Канаді і Високопреосвященніший Архиєпископ Іван — Архиєпископ Едмонтону і Західньої Єпархії.

Вранці, при вході до церкви, Владик зустріли маленькі діти — учні Недільної Школи при громаді і вручили Владикам китиці живих червоних троянд.

На порозі церкви пан Іван Климчук, голова громади Св. Михаїла, привітав Архиєреїв хлібом і сіллю та просив помолитись за всіх членів громади та присутніх людей.

У вході до Храму Божого Владик вітали: настоятель, прот. Петро Гнатів і заступник голови Західньої Єпархіяльної Ради, прот. Степан Семотюк.

Вірні п'ятьох Православних Громад міста Едмонтону заповнили церкву. Під час Літургії чудово співав Катедральний Хор Св. Івана під дириґентурою пані Лесі Чумер.

З Владиками сослужили Св. Літургію священики: прот. Василь Макаренко голова Президії Консисторії, митр. прот. Юрій Туржанський, прот. Петро Блажук, з Вирнон, Б.К., прот. Степан Семотюк і настоятель прот. Петро Гнатів. Присутній на Богослуженнях був протопресвітер Остап Фляк.

Блаженніший Митрополит Василій виголосив надзвичайно цікаву проповідь на тему Свята. Вірні з великою увагою та пошаною слухали слів свого Архиєрея.

„Треба всім нам пам'ятати, що 1994 рік є проголошений Роком Української Православної Родини. В цьому році, спеціально, найбільшу увагу треба нам звернути на родину і родинне виховання" — наголошував Блаженніший Митрополит.

„Приділім більше уваги нашій молоді, бо вона наша майбутність. Подбаймо, щоб наші діти виростали в любові до свого рідного народу та рідної Української Православної Церкви" — сказав Владика.

Після Св. Літургії була відслужена Панахида за всіх померших членів Української Православної Церкви, які упокоїлися на протязі 75 літ.

Потім всі присутні перейшли до авдиторії Св. Михаїла, де відбувся Святочний Обід і Ювілейна Програма. Смачний обід

приготовили працьовиті жінки-членкині відділу Княгині Ольги при громаді Св. Михаїла під проводом кухарок: пані Галини Федюк і пані Ненсі Савчук.

По обіді господар дня дост. суддя Ростислав Дзеник привітав наших дорогих Владик, священиків і всіх присутніх та попросив до слова Блаженнішого Митрополита Василія.

Владика Василій привітав всіх з нагоди святкувань, а також поділився своїми враженнями з подорожі в Україну.

Слова привіту 75-літнього Ювілею Української Православної Церкви склав Архиєпископ Іван. Владика коротко згадав історичний шлях нашої Церкви в Канаді. При цій нагоді Архиєпископ Іван теплими словами привітав нового пароха громади Св. Михаїла прот. Петра Гнатіва й добродійку та побажав добрих успіхів у праці.

Ювілейні привіти склали: голова Президії Консисторії — прот. В. Макаренко, голова Едмонтонської Місійної Округи — о. Андрій Ярмусь, заст. голови Провінційного СУМК — Євген Кушнір (він також голова СУМК при громаді Св. Михаїла), голова Братства Св. Івана — пан Дмитро Савчук, голова Ордену Св. Андрея — пан Борис Притилюк, голова Громади Св. Михаїла — пан Іван Климчук.

На Ювілейній програмі присутні були митр. прот. Мирослав Крищук — парох громади Св. Андрея в Едмонтоні й о. Григорій Філь з Радвей, Альберта. Катедральний хор Св. Івана під дириґентурою пані Лесі Чумер, проспівав кілька пісень. Сольо співала пані Ліона Фарина-Бриджис.

Потім дост суддя Р. Дзеник представив промовця прот. Василя Макаренка, який виголосив ювілейну доповідь.

Голова Президії Консисторії прот. В. Макаренко говорив про пройдений 75-літній шлях нашої Української Православної Церкви від початків її відродження аж до теперішнього часу.

Промовевець насвітлив початки нашого церковно-релігійного життя тут на „обіцяній" землі, потім дорогу, якою ми йшли через 75 літ, яка ситуація у нас тепер і яку візію ми маємо на наше майбутнє.

Глибоко запали у серця присутніх ось такі палкі слова: „Наші бабуні й дідусі приїхали до Канади з великою надією на краще життя не тільки для себе, але передовсім для своїх дітей, внуків і правнуків. Вони взяли з собою в далеку дорогу в одну руку „Кобзаря", а в другу Біблію..."

Немає кращого порівняння. Дійсно, наші піонери взяли з собою те, що було для них найдорожче, святе: свою прадідівську віру і національну свідомість.

„Кобзар" — підсилював любов до свого рідного народу.

Тут, на новій прибраній батьківщині, наші піонери, власними силами взносили чудові святині, будували просторі народні доми, наукові інституції, літні оселі, і все це з надією, що їхні діти, внуки й правнуки будуть продовжувати працю, яку вони почали.

Ми їхні нащадки. Чи ми сповняємо їхні заповіти?

Заслухавши ювілейну доповідь всі присутні встали з місць і нагородили прот. Василя Макаренка гучними оплесками.

Потім слідувала концертова точка. Молодий Сумківець Вадим Васильців виконав на цимбалах ряд народніх пісень.

На закінчення ювілейної програми прот. Петро Гнатів — парох громади Св. Михаїла й прот. Степан Семотюк — заступник голови Західньої Єпархіяльної Ради, висловили щиру подяку дорогим Владикам, голові Президії Консисторії, священикам, Катедральному хорові й його дириґентці, дякам, учням Недільної Школи при громаді Св. Михаїла, хлопцям-прислужникам і всім, хто взяв участь у цьому величавому святкуванні Храмового Свята й Ювілею 75-ліття Української Православної Церкви в Канаді.

Відспівано „Достойно є".

Добр. Марія Гнатів

З ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДИ СВ. АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА

Громаду Св. Архистратига Михаїла, одну з п'ятьох Українських Православних Громад міста Едмонтону, можна зачислити до ряду дуже активних церковних громад в Канаді.

Заснована 1959 року в північній частині міста Едмонтону-Калдер, начислює тільки 35 літ свого існування, однак, Громада ця має за собою великі досягнення.

В 1961 році, члени новозаснованої Церковної Громади, закупили будинок „Юнайтед чирч" і переробили на Українську Православну Церкву, де відбувалися перші Богослужения. Шість років пізніше в 1967 році рішили збудувати нову церкву. Того ж самого року закінчили будову і в місяці листопаді на Храмове Свято Владика Архиєпископ Андрей посвятив новозбудовану церкву.

На Храмове Свято в 1976 року Архиєпископ Борис посвятив новий, прекрасно розмальований Іконостас мистецької роботи одного з найбільш визначних на американському континенті артистів-іконописців, професора Святослава Гординського з Н'ю Йорку.

В короткому часі Громада Св. Михаїла набула з Греції п'ять (5) коштовних панікадил-павуків, які прикрашують церкву, посвячення яких довершив Єпископ Іван.

Завдяки жертвенності й відданій праці своїх членів громада приступила до будови своєї власної авдиторії, вартости поверх пів мільйонів долярів. Будову завершено 1991 року.

Того самого року відкрито двері просторої авдиторії для вживання, для членів православних громад, виключно.

В жовтню 1993 року Заряд сплатив довг і врочисто в присутності всіх членів офіційно спалив морґедж.

Громада Св. Михаїла ще раз засвідчила, що в згоді й любові можна подолати найбільші труднощі.

Маючи таку гарну церкву й вигідну, сполучену з церквою авдиторію, члени громади мають великі можливості розвивати свою працю на церковному й культурно-освітньому полі.

При громаді Св. Михаїла працює Союз Українок Канади, відділ ім. Княгині Ольги, нараховує 79 членок, які під проводом голови пані Галини Репки ведуть всебічну працю. Відділ допомагає фінансово й морально старшому відділові СУМК, головою якого є молодий юнак Євген Кушнір. В минулому році при громаді зорганізовано школу танців, яку фінансово підтримує жіночий відділ.

Недільна Школа нараховує немало маленьких діточок дошкільного віку, які кожної неділі приступають до Св. Причастя. Учні Недільної Школи завжди беруть участь у концертах і академіях з нагоди різних свят. Майже всі діти вчащають до двомовних садочків і двомовних державних шкіл. Тому навчання в Недільній Школі побільше ведеться українською мовою. Навчають кваліфіковані учительки, пані Ширлі Возімирська і добр. М. Гнатів.

Від самого початку заснування громади Св. Михаїла до життя було покликано Церковне Братство св. Архистратига Михаїла, якого ціллю є допомагати парафії в її церковній та культурно-освітній праці, а також піддержувати й зберігати українську мову, культуру й звичаї, як рівнож допомагати фінансово, влаштовувати різні імпрези. В великій мірі Братство причинилось до того, що громада в короткому часі поплатила всі довги. Головою Братства Св. Михаїла є пан Е. Бузак. Заряд громади Св. Михаїла на чолі з працьовитим головою Іваном Климчуком плянує закупити землю біля церкви, яка є власністю міста, щоби на будучність побудувати резиденцію для священика, а може і дім для старших громадян.

У цій благородній праці щасти їм, Боже!.

добр. Марія Гнатів

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМЕНІ КН. ОЛЬГИ
ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

Річні збори відділу СУК імені кн. Ольги при церкві Св. Михаїла у Едмонтоні відбулися 6-го грудня 1993 року вечором. Було присутніх 28 членок.

Голова відділу Галина Рипка попросила протоієрея П. Гнатіва відкрити збори молитвою. Вшанували пам'ять покійних членок відділу хвилиною мовчання.

Протоієрей П. Гантів привітав членок, подякував за добру і щиру працю на протязі минулого року і побажав членкам доброго здоров'я і щастя, дружно співпрацьовувати в слідуючому році.

Предсідницею зборів була Марія Попович, а секретаркою Фіона Тарновець.

Наш відділ начислює 79 членкинь, і складається з 17 комітетів, які тісно співпрацьовують з управою.

Відбули 8 місячних і одні річні збори. На зборах читаємо обіжники від Централі і провінційної управи СУК. Після зборів справляємо день уродини членкам, які мають того місяця уродини.

Наші членки вкладають велику працю в приготуванні і видачі обідів на бенкетах, весіллях, похоронах, ювілеях та поминальних трапезах. Також влаштовують Йорданську Святу Вечерю, пущення, маланку, Великодний Святочний обід, та обід на наше Храмове свято. Цього року видали обід на бенкеті СУМКівців в час їх зимової Зустрічі, яку мав провінційний СУМК. Подаємо каву і перекусу щонеділі після Богослуження та влаштовуємо два базари — осінній і весняний.

Опікуємося Недільною школою, в якій навчаються 13 дітей. Учительки добр. М. Гнатів і Ш. Возимірска, проводять уроки українською мовою. Також маємо 20 дітей, які беруть участь в українських танцях. Шкільний комітет приготовив концерти на День Матері. Св. Миколая і на свято Тараса Шевченка. Наш відділ спонсорував одного учня на літні курси, які відбувалися на оселі „Барвінок".

Наш Добродійний комітет відвідує хворих членок у лікарнях і домах, висилає квіти і картки-побажання хворим членам у громаді. Під час Великодних свят приготовляють кошики зі свяченим і розвозять хворим по лікарнях і домах, також розвозять Святу Вечерю на Йордан.

Членки відділу пишуть писанки, печуть паски і бабки, роблять вареники і голубці на продаж у час базарів.

Було нам приємно, коли ми запросили Альбертійський музей СУК з виставкою рушників і давньої ноші, а також послухати їхню доповідь про музей.

Відділ має дуже гарну традицію вшановувати своїх членок. Цього року відділ вшанував три членкині, яким сповнилося по 80 років життя, прийняттям і ювілейним тортом.

Наші фінасові пожертви були такі: на церкву Св. Михаїла, залю при церкві, „Промінь", Садочок при церкві Св. Івана, школу танців і Недільну школу при громаді Св. Михаїла, Альбертійський музей СУК і Український музей Канади СУК в Саскатуні.

Управа відділу на 1994 рік:

уступаюча голова	М. Попович
голова	Г. Рипка
1ша заст. голови	О. Стельмащук
2га заст. голови	Г. Маряныч
3тя заст. голови	С. Павлюк
рекордова секретарка	Ф. Тарновець
кореспонденційна секретарка	О. Зачернюк
касієрка	Г. Климчук

Контрольна комісія: Н. Зачар, Ґ. Павлик, А. Мелешко

Добродійний комітет: А. Зотик, О. Камінська, М. Меґеґа, Р. Пачисник

Церковний комітет: І. Тополніцька, С. Стороженко, Г. Федюк, О. Зачернюк, М. Меґеґа

Суспільна опіка: Л. Король, Ф. Тарновець

Репрезентантка до СУМК Ґ. Васильців

Репрезентантки до КУК: добр. М. Гнатів, Ф. Тарновець

Телефонічний комітет: А. Мелешко, М. Пиклик, С. Турта

Недільна школа: Н. Зачар, добр. М. Гнатів, Р. Гилдабренд

Учительки Недільної школи: добр. М. Гнатів, Ш. Возимірська
Учительки танців: Ш. Феняк, М. Тцип
Недільне підприємство: Р. Чорнолюк
Членський комітет: Ф. Тарновець, Р. Цембаюк
Базаровий комітет: М. Потовш, Н. Іванишин, Н. Савчук, С. Стороженко, Н. Озіпко, А. Зотик
Кухарки: З. Федюк, Н. Савчук, С. Крикун, А. Зотик, С. Стороженко, О. Зачернюк, О. Камінська
Референтка „Променя" — Ф. Тарновець
Бібліотека: Ф. Тарновець, Г. Климчук
Дім сеньйорів: М. Половей, М. Ангел, В. Клапій, Р. Пачисник, А. Пісецька
Культосвітний комітет — Н. Зачар
Інститут Св. Івана: І. Хіжан, Ю. Мойсей
Провінційний музей: Г. Рипка, Ф. Тарновець
Номінаційний комітет: Ю. Мойсей, І. Хіжан, М. Голоден

Ф. Тарновець
референтка „Променя"

ВІДДІЛ СУК ІМ. КН. ОЛЬГИ ВШАНУВАВ ЗАСЛУЖЕНИХ ЧЛЕНОК
ТОРОНТО, 2 СІЧНЯ 1994 р. В ЗАЛІ КАТЕДРИ СВ. ВОЛОДИМИРА

В громаді, як і в кожної людини, життя переплітається успіхами і неуспіхами. Та, сьогодні, 2-го січня 1994 р., наша громада святкувала успіхи заслужених членок, а тим самим нашої організації, на терені Канади. Галина Райчеба отримала нагороду Члена Ордену Канади, а Юлія Головата і Галина Мельник-Марко були відзначені місцевою Жіночою Радою Торонта.

Ми горді за своїх зірок, які гідно зарепрезентували нашу українську громаду перед канадійським суспільством. Ці відзначення вони отримали за свою віддану працю, не дурно ж існує і приповідка: „Що посієш, те й пожнеш."

Відкрила це прегарне святкування голова відділу ім. кн. Ольги Олена Латишко чудовим вступним словом, а потім програму передала культурноосвітній референтці Марії Божик.

Заслужену членку пані Галину Райчибу вдекорувала корсажем голова Централі пані Орися Сушко, а пані Галину Мельник-Марко голова провінційної управи пані Галина Щерблюк. Пані Юлія Головата, на жаль, не змогла бути присутньою.

Це святкування почалось по Службі Божій перекускою, по-мистецьки приготованою панями (Марія Дубик, Олександра Кондратенко, Олена Латишко і інші).

Пані Галину Райчибу представила голова провінційної управи Галя Щерблюк. Пані Юлію Головату представила пані Єфросінія Літвінова — довголітня заслужена членка відділу.

Пані Мельник-Марко преставила добр. Катерина Бублик, учителька, щира працівниця в Союзі Українок Канади. Пані Л. Довжалко прочитала два свої вірші: „Без захисту " та „Моя батьківщина".

Несподіваною гостею була колишня голова Централі СУС, мешканка Едмонтону, пані Шемелюк-Радомська.

Заслужених осіб вітав преосвященний владика Юрій, пані Орися Сушко, пані Галина Щерблюк та від катедральної громади святого Володимира пан Олег Головатий, він же і репрезентував свою матір Юлію Головату. Вітав о. Петро Бублик і о. Богдан Сенцьо. Вітала й гостя з Едмонтону пані Шемелюк-Радомська. Заключне слово сказала пані Олена Латишко.

По молитві ще довго розмовляли гості, ділились враженнями і споминами.

Марія Божик

(До цього допису належить знимка, поміщена в попередньому числі (No. 3, березень 1994). Вибачаємось, що в підписах було пропущено ім'я добродійки К. Бублик.
Редакція)

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. КН. ОЛЬГИ

МУС ДЖО, САСКАЧЕВАН

Відділ ім. Кн. Ольги зібрав гуманітарну допомогу в вигляді медичних препаратів, які були доставлені головою Стефанією Александер, Кіцманській районовій лікарні (Чернівецька область). З цього приводу в районовій газеті „Вільне життя" був помішений допис. На прохання відділу ім. кн. Ольги подаємо цей допис в „Промені". Редакція.

НОСТАЛЬГІЯ

Сильне і подеколи просто незбагнене оце почуття — ностальгія. Здається, дуже добре у всіх відношеннях людині там, де вона живе. Причому вже довгі роки. Але не йде з її серця щемлива печаль за рідним краєм, де вона вперше побачила білий світ, де залишились її босоноге дитинство і могили пращурів, де все, навіть буденне і звичне, здається, виглядає ближчим і теплішим... Воно так і перекладається оце слово „ностальгія" — туга за батьківщиною.

Стефанія Александер покинула рідні Лужани дванадцятилітнім дівчам ще в далекому 1929 році, коли над планетою грізно постала примара знаменитої „великої кризи". Її батько Корнелій Пашак перед тим уже побував на заробітках у Канаді і, тверезо оцінивши ситуацію, вирішив, що зможе врятувати свою численну сім'ю від злиднів там, за океаном. Отак і опинилися вони в місті Мус Джо, що в провінції Саскачеван.

— Скільки часу збігло з тих пір! — аж сплескує в долоні пані Стефанія. — Із своїх ровесниць застала Марію Кошарюк, Домну Заєць. Не могли набалакатися при першій зустрічі. І про те, як на ставищі разом худобу пасли, і як у потоці рядком рибу ловили. Згадували і плакали, згадували і плакали.

Голос цієї сивої, як голуб, жінки дрижить від хвилювання, вона раз у раз прикладає до очей хустинку. А мова, мова! Зразу ж видно, що там, за океаном, українська діаспора, в усякому разі її старші представники, свято бережуть усе те, що зв'язує їх з Вітчизною, а особливо рідну мову, пісні, звичаї.

Пані Стефанія разом зі своїми молодшими братами Корнелієм, Віктором і дружиною останнього Марією завітали в наш район з гуманітарною метою. В місті Мус Джа активно діють осередки Союзу Українок Канади, який очолює ця жінка, Українська Православна Громада святого Володимира, у котрій їх родина також на перших ролях. Вони дали свої і зібрали серед друзів та знайомих кошти і придбали чималу партію дефіцитних ліків і медичних матеріялів, які привезли на Буковину.

Спочатку гостей прийняв представник Президента в нашому районі Іван Шилепницький. Він обмовився, що сам теж родом з Лужан. Посипалися згадування спільних знайомих. Глава райдержадміністрації розповів приїжджим про те, чим живуть тепер кіцманчани, яких успіхів добилися і над вирішенням яких питань працюють. Не приховував і наших труднощів. Почувши про останні, Стефанія і Марія сумно похитували головами, лиш як це можуть і робити жінки.

— Ая, такі люди у вас добрі і файні — мовила старша, — а живуть покищо...

З делікатності вона не стала уточнювати як саме ми живемо, хоч і так усе було зрозуміло. Та гості тут же висловили надію, що Україна зрештою справиться з власними бідами і її народ заживе гідно.

Я з хвилювання спостерігав за відвідинами Пашаками Кіцманської Свят-Миколаєвської церкви. Відчувалося, що вони глибоко віруючі люди. Перехрестившись і приклавшись до Біблії, всі четверо помолилися; пожертвували валюту на потреби місцевої релігійної громади.

По дорозі гості заглянули в магазин-салон фірми „Рута" і залишилися задоволеними досить широким вибором товарів у ньому. А потім було коротке знайомство з

центральною районною лікарнею, де Пашаки оглянули кардіологічне відділення і вручили привезену із собою гуманітарну допомогу. Головний лікар району Василь Андрієць, інші медпрацівники щиро дякували за неї і обіцяли використати лише за призначенням. Бо треба сказати, гості вже дізнались, як у нашій країні доставлені з-за кордону для найнужденніших верств населення речі подеколи „випірнають" на чорному ринку, і дуже хвилювалися, щоби привезені ними ліки не опинилися там же...

Як усе-таки химерно переплітаються людські долі! Чоловік пані Стефанії родом з Киселева, де носив прізвище „Олександрюк". Вона ще називала багатьох людей — вихідців із Кіцманщини, які там, за океаном відігравали і відіграють помітну роль у політичному і культурному житті. Про декого з них, як, наприклад про братів-лікарів Купчанків з Берегомета, навіть написано книжки.

За словами гостей українські громади активно діють у багатьох містах Канади: Саскатуні, Вінніпеґу, Едмонтоні, Торонто, Монреалі... Там широко відзначаються знаменні події в житті нашого народу. Зокрема, 1000-ліття хрещення Русі, сторіччя з початку переселення українців за океан. Недавно там тепло приймали посланців нашої культури — вокально-інструментальний ансамбль „Смерічка" і дует „Писанка". Дізнавшись що Оксана Савчук родом з Кіцманя, Пашаки щиро зраділи.

— Така талановита, справді з народу співачка! — висловили свою оцінку нашої землячки.

Відверто кажучи, мені аж шкода було розлучатися з цими щирими, безпосередніми, такими щедрими на добрі слова і діла людьми. Їх коріння тут, на нашій Буковині, і душі в них наші, українські. І гріє серце надія, що це не останній їх приїзд у рідні краї і не остання наша зустріч.

Михайло Яровий

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У ВІННІПЕЗІ

з нагоди

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітає

Ієрархію і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади, редакцію журналу „Промінь", членок Союзу Українок і їх родини в Канаді і в Україні!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Олена Ґерриті голова

Галя Майба фін. секретарка

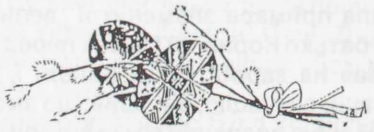

50-ЛІТТЯ ВІДДІЛУ ІМ. СВ. АННИ

ФОРТ ФРЕНСИС, ОНТАРІО

Святкування Ювілею відбудеться в неділю, 17-го квітня 1994 р., в українській православній церкві Св. Юрія при вулиці МекКензі у Форт Френсис.

ПРОГРАМА:

Год. 10:00 ранку — Св. Літургія

Год. 12:00 дня — обід з відповідною програмою.

За інформаціями та замовленням готелю просимо звертатися до слідуючих членкинь Відділу Св. Анни: Анна — (807) 274-9134; Гелен (807) 274-6377; Джун (807) 274-3491.

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to the Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

U.W.A.C., Lesya Ukrainka Branch, Burnaby	$900.00
U.W.A.C., Olena Pchilka Branch, Yorkton	640.00
U.W.A.C., St. John's Cathedral Edmonton	125.00
Jessie Drul (Oakburn, Man.)	100.00
Joanna Janis (Edmonton)	100.00
Cecilia Kreptul (Edmonton)	100.00
Helen Raycheba (Toronto)	100.00
Mary Slyzuk (Dauphin)	100.00
U.W.A.C., St. Olha's Branch, Moose Jaw	100.00
U.W.A.C., St. Olha's Branch, Toronto	100.00
Nina Kusmenko (London, Ont.)	95.00
St. Michael's Ukrainian Women's Association Edmonton	70.00
M. & P. Bobey (Edmonton)	50.00
I. Bobey (Calgary)	50.00
Mary Gauk (Edmonton)	50.00
Sylvia Geleta (Abbotsford)	50.00
Lena Kucher (Vernon)	50.00
Nellie Pawlik (Winnipeg)	50.00
U.W.A.C., Sophia Rusova Branch, Toronto	50.00
U.W.A.C., Kniahynia Olha Branch, Edmonton	50.00
Roman Demaniuk (Camrose, Alta.)	35.00
Mary Chalanchuk (Brandon)	33.00
T. Lazarowich (Edmonton)	33.00
Mary Woloschuk (Ottawa)	33.00
Stella Duernechuk (Toronto)	30.00
Oksana Buhay (Hamilton)	30.00
Verna Hladyboroda (Calgary)	28.00
L. Bukurak (Saskatoon)	26.00
Natalka Kit (Edmonton)	25.00
Helen Maryanchuk (Tofield, Alta.)	25.00
M. A. Kulba (Montreal)	25.00
Helen Raycheba (Toronto)	25.00
Mary Szkolar (Edmonton)	25.00
B. Trischuk (Ottawa)	25.00
U.W.A.C., Lesya Ukrainka Branch, Foam Lake	25.00
U.W.A.C., Lesya Ukrainka Branch, Winnipeg	25.00
Edward Mukanik (Winnipeg)	24.00
Natalie Douds (Oshawa)	20.00
Ann Dutchak (Oshawa)	20.00
Ludmila Karpinsky (Vancouver)	20.00
Nettie Trafanenko (Burnaby)	20.00
C. Czorny (Mississauga)	16.00
S. Michasiw (Saskatoon)	16.00
M. Murphy (Thunder Bay)	16.00
Olga Sawchuk (Edmonton)	16.00
Valentina Lawryniuk (Keswick, Ont.)	15.00
Ksenia Pukas (Montreal)	13.00
Halyna Kowal (Winnipeg)	11.00
Eunice Basaraba (Wolfville, N.S.)	10.00
A. Belbas (Weston)	10.00
Mary Bereziuk (Ituna, Sask.)	10.00
Rev. O. Flak (Edmonton)	10.00
Peter & Rose Huculak (Andrew, Alta.)	10.00
Oksana Hunko (Montreal)	10.00
A. Logozar (Two Hills, Alta.)	10.00
Jean Rudko (Bruderheim)	10.00
Greta Saranchuk (Taber, Alta.)	10.00
A. Rudinsky (Thorhild, Alta.)	8.00
Valentyna Chewchuk (King City, Alta.)	8.00
Anna Hemstead (Toronto)	8.00
Mrs. B. Boyko (Thunder Bay, Ont.)	8.00
Ann Ewanchuk (Whitkow, Sask.)	8.00
Rev. Krytiuk (Willowdale)	8.00

The above is a list of donations received and processed **by March 9, 1994.**

HAWRYSH MRS K G-9
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB
T5R 5R5

1 Oct, 95

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

855 BARTON STREET EAST, HAMILTON, ONT. L8L 3B4 (416) 312-4742

МИСТЕЦТВО	ПОПЕРЕДНЯ ЦІНА	НОВА ЦІНА
UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES	12.00 + GST	8.00
UKRAINIAN WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS by D. Yanda	25.00	15.00
UKRAINIAN CANADIANA	10.00	6.00
COOK BOOK, YORKTON	10.00	6.00
COOKING UKRAINIAN STYLE, YORKTON	8.00	4.00
COUNTRY COOKERY, ROBLIN, MAN.	12.00	8.00
UKRAINIAN DAUGHTERS' COOK BOOK, REGINA	12.00	8.00
KURELEK HASTY NOTES (GST inc.)	7.95	7.00
HASTY NOTES WITH ENVELOPES SMOLOSKYP INSIGNIA	5.00 doz.	3.00
PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA (50 cards)	12.50	8.00
SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA (pkg. of 100)	5.50	4.00
SET OF 20 PYSANKY CARDS (GST inc.)	12.00	8.00
SPOONS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA	8.00	5.00
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION HYMN, CASSETTE (GST inc.)	12.00	6.00
MEMBERSHIP PINS, SMOLOSKYP	17.00	10.00
ІСТОРИЧНІ		
ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська. **Billingual**	40.00	18.00
ВИДАТНІ ЖІНКИ УКРАЇНИ, Н. Полонська-Василенко	8.00	5.00
НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ, 3 томи **Billingual**	15.00	10.00
ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ, (м'ягка обкладинка) Н. Когуська	/	2.00
ПРОГРАМИ		
НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ, слова Л. Українки	10.00	5.00
ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ	10.00	8.00
ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА		
ДУХОВНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, СУК	8.00	5.00
РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ НЕДІЛЬНИХ І РІДНИХ ШКІЛ, о. В. Слюзар	4.00	1.00
НАША ВІРА — OUR FAITH — SADOCHOK, Level One, (GST inc.)	12.00	8.00
РЕЛІГІЙНІ		
СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. Д-р. І. Стус. **Billingual**	8.00	5.00
ІНШЕ		
СТАТУТ — CONSTITUTION (GST inc.)		
ГРАМОТИ, 25-літ або більші (можна дописати роки)	5.00	3.00
ГРАМОТИ ПОЧЕСНІ	/	3.00
NOTE: POSTAGE AND HANDLING EXTRA	/	1.75